

Molnár Á. (2014): Tájhasználati változások hatására átalakult egyenesszárnyú együttesek az Ohat-erdőben (1942-2012); Szakdolgozat; Kézirat, Gödöllő

Teljes hivatkozás: Molnár Á. (2014): Tájhasználati változások hatására átalakult egyenesszárnyú együttesek az Ohat-erdőben (1942-2012)

Rövid hivatkozás: Molnár (2014)

Első szerző: Molnár Ábel

Év: 2014

Összefoglalás:

Tartalomjegyzék:

Bevezetés és célkitűzések

Irodalmi áttekintés

Anyag és módszer

A vizsgált területek

Tájtörténet

Vegetációtérképezés

Orthoptera felmérés

Eredmények

Az Ohat-erdő növényzeti változásai 1783-tól 2012-ig

Az Ohat-erdőben és szűk környezetében illetve a Tilos-erdőben előforduló egyenesszárnyú (Orthoptera) együttesek

Értékelés és következtetések

A növényzet tájhasználat-felhagyás miatt történt megváltozása

Orthoptera együttesek változása a tájhasználat-változás fényében

Összefoglaló

Köszönetnyilvánítás

Irodalomjegyzék

Függelék

Az Ohat-erdő az egyik utolsó jó állapotban fennmaradt sziki erdőssztyepp-tölgyes hazánkban, ezért hatalmas értéket képvisel. Emiatt már védetté nyilvánítása 1950-ben megtörtént. Az erdő tisztásairól részletes egyenesszárnyú (NAGY 1943, 1944b) és növényzeti (MÁTHÉ 1933, UDWARDY et al. 1947) felmérés készült az XX. század első felében, ami egyedülálló az alföldi erdők körében.

Az erdő 1980-as évekig kaszált és legeltetett tisztásait teljesen felhagyták, ezért növényzetük nagymértékben megváltozott. Az erdő vegetációjáról és Orthoptera faunájáról készült archív felmérések jól lokalizálhatók, így megisméltésük megbízható adatokkal szolgálhat az Ohat-erdő egyenesszárnyú együtteseinek hetven év alatt történt átalakulásához.

Konkrét célkitűzéseink a következők voltak:

- 1, Az Ohat-erdő tájtörténeti feltárása történeti térképek elemzésével, az erdőben folyt kutatások, illetve a helyi lakosok ismereteinek felhasználásával.
- 2, Aktuális élőhelytérkép és flóralista elkészítése.
- 3, Az egyenesszárnyú (Orthoptera) együttesek felmérése és az archív mintavételekkel való összehasonlítása (1942–2012).
- 4, Egy olyan referenciaerdő vizsgálata, ahol legelt erdőközeli szikes puszták és kezeletlen szikes tisztások is található (Újszentmargita, Tilos-erdő).

A munka kezdetén az alábbi hipotéziseket fogalmaztuk meg:

- 1, A terület egyenesszárnyúinak fajszáma és egyedszáma jelentősen csökkent, illetve az egyenesszárnyú együttesek erős szerkezeti átalakulása is kimutatható az 1942–47 között készült archív felvételekhez képest.
- 2, A felhagyás hatására az egyenesszárnyú együttesek alacsonygyepei fajainak aránya csökkent, míg a magas fűhöz alkalmazkodott fajoké nőtt.
- 3, A fentiekből következik, hogy az egyenesszárnyú együttesek megváltozásának okai elsősorban a tisztások használatának (kaszálás, legeltetés) felhagyásában keresendők.

biodiverzitás: ízeltlábúak

élőhely: erdőssztyepek

élőhely: fáslegelők, legelőerdők

erdőhasználat, erdei haszonvételek

erdőszerkezet: gyepszint

erdőtörténet

módszertan: felmérés, monitorozás

tájökológia, tájhasználat, tájtörténet

térkép: vegetációtérkép

Lelőhely: ER Archívum (2014/D-012/1, 2)

Típus: BSc, MSc, Dipl. Ing dolgozat, tézisfüzet

Erdőrezervátumok: [Tilos-erdő Erdőrezervátum](#) Katalógusba vette: Papp Mónika

Katalógusbavétel időpontja: 2019-04-16